

gode erfaringer, mange kommuner har haft med folkeoplysningsudvalget, anbefales det kommunalbestyrelserne at bevare folkeoplysningsudvalgene.»

Dette citat er ikke et høringssvar fra en af de mange frivillige foreninger, der i dag sidder i folkeoplysningsudvalgene og dermed er med til at påvirke kommunernes fritids- og kulturpolitik. Det står i bemærkningerne til lovforslaget.

Det er altså ret tåbeligt. Der bruges en masse papir, en masse embedsmandstimer, en masse timer i kommunerne og foreningerne til at udarbejde og drøfte et lovforslag, som ministeriet i øvrigt ikke mener kommunerne skal gennemføre. Det er virkelig effektiv ressourceudnyttelse.

Enhedslisten mener, at lokalt demokrati er meget centralt. Vi mener, at kommunerne skal inddrage beboerne, foreningerne, i, hvordan bl.a. kultur- og fritidspolitikken tilrettelægges.

Der kan siges meget om, hvorvidt de eksisterende folkeoplysningsudvalg egentlig inddrager mange nok. Der kan siges meget om, hvordan de foreningsløse får mulighed for at komme til orde, når det gælder tilrettelæggelsen af den lokale kultur- og fritidspolitik. Vi vil gerne diskutere, hvordan vi kan udvide og udbrede det lokale demokrati. Men vi synes, det er noget pjat at lave en lov, der åbner for at nedlægge folkeoplysningsudvalgene, når ministeriet mener, at de skal bevares.

Vi kan ikke se nogen reelle bedre alternativer til folkeoplysningsudvalgene i lovforslaget, og Enhedslisten mener, at folkeoplysning er en væsentlig forudsætning for folkestyre, så Enhedslisten kan ikke støtte forslaget.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Da Kristendemokraternes ordfører på området, fru Bodil Kornbek, ikke kunne være til stede, har jeg lovet at fremsige følgende:

Som nævnt tidligere har Kristendemokraterne forståelse for, at kommunerne gives frihed på bedst mulig måde, men vi kan ikke acceptere, at det sker på bekostning af brugerindflydelse og dermed brugernes mulighed for at deltage i den demokratiske proces. Det er vigtigt, at vi fortsat sikrer brugerindflydelse og den lokale forankring, fordi det er her, den demokratiske interessevaretagelse sikres bedst muligt. Hvis man fjerner udvalgene som lovpligtige, risikerer vi, at mange kommuner fremover ikke vil rådføre sig med det frivillige foreningsliv om kommunens fritids- og kulturpolitik.

Forslaget undergraver ganske enkelt princippet om, at der skal være en armslængde mellem den politiske magtudøvelse og de folkeoplysende foreninger. Civilsamfundet og foreningslivet risikerer at blive hægtet af beslutningsprocessen. Kan og vil undervisningsministeren acceptere en sådan risiko?

Folkeoplysningsudvalgene varetager ikke alene administrative opgaver, men skaber dialog mellem brugerne indbyrdes og mellem brugerne og kommunalpolitikere. Det skaber forståelse for hinandens område og for de nødvendige politiske beslutninger. Hvis folkeoplysningsudvalgene nedlægges, vil ikke mindst de ressourcetsvages interesser have svært ved at blive tilgodeset. En helhedsorienteret fritidspolitik kræver ganske enkelt dialog og bindeled mellem brugere og politikere.

Lovforslaget sender desuden et meget uheldigt signal om statslig og regeringsmæssig nedprioritering af de opgaver, som folkeoplysningsudvalgene varetager.

Hvad jeg ikke tidligere har kommenteret, men som selvfølgelig også gælder L 64 og L 65, er, at det er et tvetydigt signal, regeringen sender til befolkningen, når man, få måneder før Strukturkommissionen afgiver rapport om den fremtidige indretning af de kommunale og amtskommunale strukturer, fremsætter forslag på op til flere fagområder om ændring i den regionale struktur. I samme åndedrag legitimerer regeringen, at den ikke tager initiativ eller stilling til det danske velfærdssamfunds fremtidige udformning, fordi der er nedsat en Velfærdskommission og man vil afvente dens resultater. Jeg synes, det er tankevækkende, og argumentationen fremstår noget tilfældigt, alt efter hvad der passer i situationen.

Vi har hos Kristendemokraterne meget svært ved at se, hvorledes brugerindflydelse og den lokale forankring kan sikres, hvis folkeoplysningsudvalgene gøres frivillige. Vi kan derfor ikke stemme for forslaget.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til ordførerne fra Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Venstre for opbakningen til dette lille lovforslag.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at fortælle lidt om baggrunden for, at regeringen har valgt at fremsætte også dette lille lovforslag. Baggrunden er den, at indenrigs- og sundhedsministeren tilbage i januar 2002 udsendte et frihedsbrev til